

ד"ת לכבוד היארציט השני של א"מ יהודה בן אהרון משה ברילסלייפר ז"ל

תהיה צרורה בצרור החיים וע"נ זכרוננו לברכה ע"י לימוד של דברי א"מ יהודה בן אהרון משה ז"ל ומעשיו. זאת אומרת אנסה איתכם להתבונן במעשיו, וע"י כך ללמדנו בצורה פעילה ואמתית, ככה שיהיה בפועל צרורה בצרור החיים גם במובן זה.

הפעם רציתי קודם להתמקד על עשייתו של מצוות ללא תמורה כספית או כבוד. אם זה פעילותו בחברה קדישה, לקרוא בתורה, לכוון הס"ת או להיות גזבר של בני ברית, הוא אף פעם, להבנתי, ביקש תמורה. לפעמים קיבל למשל

25 גולדן מבית כנסת

Gerard Dau

או ספר מה CIZ.

אבל לא ביקש או ציפה לזה, ולא היה חשוב או העיקר בעיניו.

אז מצאתי מאמר בן 21 דפים שמסביר חשיבות תלמוד תורה ללא תמורה כספית ואיך למשל הרמב"ם הדגיש את זה

וכתולדה מזה החשיבות לדאוג למקור פרנסה אחרת.

במאמר כמה דוגמאות מהנביא מיכה שמזהיר את העם ודוגמאות של הרבה תנאים ואמוראים שהיו שואבי מים וסנדלרים וכו'.

יחד עם זאת הוא מדבר על הסכנה שהרבנים וההנהגה הרוחנית (בטח במדינה כמו ישראל) מקבלים כסף.

דהיינו בעל המאהלתורם הופך בעל הדעה. לכאורה זה מה שקרא בפועל במאות השנים האחרונות

שהפרנסים והפוליטיקאים הכתיבו חלק מהדעות ומנעו פרסום של אחרים.

אז למי שרוצה ללמוד על זה בעיון אני שולח קישור למאמר זה ב WHATSAPP לכל משתתפים זום זה.

בלימוד היום רציתי להתמקד הכה דקות שנשארו לי במזמור קט"ח שקשור לברכה של העמל לפרנסה מצד אחד ויראת הד" מהצד השני.

אז פשוט נלמד 6 הפסוקים שנאמרים בסוף החופה בהולנד ורובם גם באיטליה.

א שיר, המעלות:

אשרי, כל-י'רא ד-- ההלך, ב'ד'ר'כ'יו.

נזכרתי שאופה הרגיש מאושר בזכות הנכדים.

ורואים שזה מאוד מתאים למזמור זה.

הוא דיבר על **אשרינו**- אביגל אפרים שמואל רות רונן ישי יעל ונועם. נכדיו

זה נלקח לכאורה ממזמור זה.

ב יגיע פ'י, פי תאכל; **אשריך**, וטוב לך.

לכאורה הוא ראה ברכה זאת לא כיחיד, אבל גם יחד עם שותפה לחייו אמי מורתי שתיבדל לחיים ארוכים.

ככה שזה הפך ל**אשרינו**.

לעומת הקללה בזעת אפיך (תאוכל לחם) לאדם הראשון שהיה פסיבי וקיבל ולא עשה.

לכאורה מתקנים את העולם דווקא להיות שותף. מ **זעת** אפיך ל**יגיעת** כפיך.

זה גם דרך טוב לחנך וללמד להיות פעילים ואפילו יוזמים

אשריך וטוב לך

ג אשתך, כ'גפן פ'ר'ה-- ב'ר'כ'תי ב'יתך:

ב'ניך, כ'שת'לי ז'יתים-- **סביב, לשלחנך**. שתמיד שמח אם המשפחה כשהתאספה סביב שולחנו.

ד הנה כ'י-נן, י'ברך ג'בר-- י'רא ד".

ה י'ברךך ד, מ'ציון: **וראה**, ב'טוב י'רושלם-- כל, י'מי ח'יך.

ו **וראה-בנים לבניך**: **שלום**, על-י'ש'ראל.

ששני הפסוקים האחרונים גם היו בהזמנה החתונה שלנו לפני 30 שנה. שהיה בפרשת ראה לפני שבוע.

יחד עם הקללה בזעת אפך בבראשית בא קללה נוספת

ויאמר ד" לא י'דון ר'ח'י ב'אד'ם ל'ע'ל'ם ב'ש'ג'ם ה'וא ב'ש'ר ו'ק'יו י'מ'יו מ'א'ה ו'ע'ש'רים ש'ג'ה:

נגד זה בא הברכה של

וראה-בנים לבניך: **שלום**, על-י'ש'ראל.

לא רק ברכה שדואג להמשכיות של העולם אבל גם לריבוי לדורות:

בנים לבניך. שמותנית בזה שהם חיים בשלום ובשלום עם ישראל.

כמו שאני תמיד מנסה להגיד

הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד. כש(חלק גדול) מהמשפחה נפגשת.

אז במזמור רואים בזכות יגיעת הכפיים של הירא הד" שלא מבקש שכל על מצוות בעולם, ודואג לפרנסה אחרת.

גם ברכה שאשרינו ששותפים לעשייה. גם שהמשפחה בשלום ובשלום עם ישראל והעולם. וגם רואה ההמשכיות בדורות הבאים.

אז שנזכה להיזכר וליישם הדרך של OPA

לא לבקש תמורה על מצוות ועל לימוד

ד"ת לכבוד היארצייט השני של א"מ יהודה בן אהרון משה ברילסלייפר ז"ל

לשמור על טוהר הלימוד והתורה
להתפרנס בכבוד ע"י יגיעת כפיים
לבנים ובנות ובני בנים ובנות בנים ובנות.
שלום בינינו ובינינו לישראל ולעולם.
תנצב"ה

בברכה, משה בריל